

Opis z nějaké debaty na MAGEU

Teoretikové říkají, že prostor "se rozpíná" (nerovnoměrně, viz inflace) a čas "roste" - narůstá : projevuje se stárnutí vesmíru. Chod času se pozoruje zde na Zemi jistým tempem, které je prý stejné po celém vesmíru a to stejné ve všech vývojových dobách od Třesku dodnes. (? Jakoby čas bylo pouze vesmírem „vypůjčené měřidlo“ a né stavebním prvkem) A říkají, že po započatém spuštění-odvíjení se času po big-bangu bylo ve vesmíru tolik hmoty jako jí je dnes v čase 14,28 miliard let od "počátku" (tedy cca 10^{53} kg hmoty je prý pořád konstantní....? Mění se pouze forma hmoty). Kde vzali páni fyzikové na taková tvrzení důkazy, jsem se nikde nedočel.

A těsně po big-bangu tedy tato hmota 10^{53} kg byla ve formě fotonů, v podobě záření. Postupně se 100% záření-fotonů měnilo a měnilo na jiné částice, vesmír chladnul, zamrznutím se zesložilovala hmota. Zesložilování hmoty („zmrazování fotonů“) tím má původ a důvod v rozpínání prostoru, stárnutí.

Fotonový časoprostor po Třesku, izotropní, homogenní se počal zvětšovat („roztahuje“ se metr, ač má stále stejný počet bodů), nikoliv však fotony, ty naopak se počaly přeměňovat (co to je >přeměňování< ? kdo a co k němu dalo popud, důvod a jak je možné, ještě věda nevypátrala) a „shlukovat“ v atomy, molekuly, sloučeniny, ... DNA. Čas, jeho chod a rozpínání-natahování metru mělo vliv na tvorbu-přeměnu nehmotných fotonů a neutrin na hmotnější jiné částice. Čili jediné >dění< mající vliv na přeměnu fotonů ve složitější částice je ono stárnutí a rozpínání....nic víc.(Možná plus zákon, zákony, které z toho vychází.) Rozpínání a stárnutí

(což je pouze a pouze poměr délky ku času) mělo vliv na chladnutí a to mělo vliv na genezi částic být stále složitější a složitější : přišel vodík, pak helium, pak Mendělejevova tabulka prvků, pak sloučeniny, z nich anorganická hmota, pak organická a pak živá hmota (bílkoviny-> DNA-> mozek-> vědomí -> až. ?? K povšimnutí nyní ještě patří, že postupně po big-bangu, se vždy jistá část hmoty, mění, zbytek zůstane nafurt nezměněn, tedy část fotonů se přeměnila na kvarky a elektrony, zbytek zůstal v podobě fotonů, část kvarků a elektronů na vodík, zbytek vodíku zůstal beze změny v téže čisté podobě dodnes a to cca 73 %, dál ze zbytku vodíku „co se chtěl měnit“, se vyvinulo helium ; dodnes ho je cca 21%, ze zbytku helia „co se chtělo měnit“, se vyvinuly ostatní prvky, těch je pouze tak 6% a z nich „co se chtěli měnit“ se vyvinuly sloučeniny, už jen 0,02% a pro organické sloučeniny cca 0,000002 % a pro DNA cca 0,000000000000000002% a...a ? Je to jakási nelineární posloupnost. Čím je hmotová složenina složitější, tím je jí vytvořeno méně a méně. Jakoby podle rovnice $x \cdot y = 1$. (x-množství ; y-složitost) Je vidět, že tak jak p l y n u l - odvíjel se čas, tak narůstala složitost hmoty ve vesmíru, a současně ubývalo procent té složitě...až té DNA je ve Vesmíru jen 0,000000000000000002 % a ...a tak se můžeme domnívat, že vlastně ta DNA je ve vesmíru jen na Zemi a nikde jinde. ? Posloupnost zesložilování hmoty končí zde...jsme středem vesmíru co do složitosti hmotových struktur...pokud... Pokud jsou jinde v tomto vesmíru také složitě struktury, pak jsou geneticky na jiné posloupnosti a to znamená, že se na té jiné posloupnosti musely vyvíjet postupně jiné zákony, modifikované zákony, aspoň více a více ty starší a starší, ty prvopočáteční mohly být shodné.

Bůh :

Donedávna jsem měl coby atheista představu, že >bůh< je vlastně ona hledaná sjednocená teorie, ona univerzální rovnice v matematické podobě (matematika že je zrcadlem přírodě, přestože se matematika neobjevuje, ale konstruuje) ; Myslel jsem si, že bůh je pravidlo = zákon pro chování vesmíru, že vesmír „A“ nemůže "sám o sobě" existovat bez >zákona<, bez >pravidla „p“ < ; a myslel jsem si, že platí filozofická rovnice : A krát "p" = existence.

Napadlo mě dnes, že by Bůh mohl být nejen ten Zákon sám o sobě, ale že by to mohla být i "realita", která se také vyvíjí, že není stavem stále konstantním, že i „On“ se mění, jako hmota. Hmota byla na počátku spuštění času pouze jako jednoduchá forma - jako záření – fotony. A pak se hmota zesložilovala. I Bůh by mohl být nikoliv nadpřirozený, ale přirozený, něco jako „anti-DNA“ jako „anti-myšlenka“, který se vyvíjí, zesložiluje se jeho stav z jednoduché formy na nějakou anti-složitou ?. Pak by mohl být >bůh< uvnitř nás, v každém z nás je ?, existuje jako "složitě anti-pravidlo" (i v počítačích jsou z jednoduchých pravidel vygenerovány složitě abstraktní útvary a ty se skoro dějou-činí se sami. Bůh by tedy mohla být jakási >softwarová realita složitá v nás<, jako "zrcadlo tj. anti- konečného univerzálního pravidla-zákona-rovnice, kterou hledáme. Takže >bůh< nám nic

nenarizuje, k ničemu nenabádá, neřídí náš život, nehlídá naše činy,?...ale je-li jakýmsi "zhuštěným multizákonem", pak "se stává" vědomím, svědomím a integrovaným chováním naší bytosti, nás samých. Bůh není "osoba" mimo nás, ale my a On interagujeme podobně jako výměnné částice, vzájemně se ovlivňujeme.

.....

Pane Navrátil, nerad Vás zklamám, ale až mi vysvětlíte, jak a kdo vložil do hmoty schopnost samoorganizace, rád si Vaše stránky přečtu. Velkým zklamáním je pro mne pan Svršek, jehož některé pojmy (například ad ignorantiam) nebo požadavky na vědecké zkoumání využívám. Po tomto výroku „Jestliže tedy dáte do hromady šrotu hodinky se zabudovanou schopností vytvářet další hodinky, dostanete po čase místo chaosu vlastně uspořádanou sadu hodinek“ již odmítám dále Vaše internetové stránky číst.

*Pan Svršek mi připomíná Hegela, který prohlásil, že myšlení je dialektické. Správně měl říct, **je i není dialektické**. Na jedné straně jsou u pana Svrška uvedeny požadavky pozorování a experimentu jako podstatu vědecké teorie na druhé straně vše odsouvá na miliardy let. Škoda, že se v některých lidech zastaví intelekt tváří v tvář zdravého rozumu, přestože jinak je jejich nadání od Boha neobyčejně významné (bez ironie).*

Přírodovědci mi někdy připadají jako farizeové (a nejen mě, mohl bych uvést názory Schopenhauera na filosofy státních univerzit, nebo nepřijetí léku na vzteklinu pařížskými nabubřenci na Sorboně), chovají se stejně jako my ostatní a „nevěstky a celníci nás předejdou do království nebeského.“

Zdraví a důslednost ve vědeckém posuzování světa přeje v novém roce A.Malach

.....

moje odpověď

Mladý muži (soudím že jím jste)

V úvodu bych dal názor, že věřící si rozdělují do různých kritérií, ale tu bych řekl tyto dvě :

a) věřící kteří *prostě* věří a příliš se nepletou do těch, co jsou bezvěrci a nevyčítají jim jejich postoj
b) věřící, kteří se naopak silně vznětlivě pouštějí do debat s nevěrci, aby je *znásilňovali* k víře. Rád bych věřil, že nepatříte k té slupině věřících co zavrhuje vědu všude tam kde jí vyrábí bezvěrec. Ptáte se mě a skoro nařizujete, abych vám vysvětlil „schopnost hmoty samoorganizace“ jinak se nebudete bavit ... už sám přístup je nevědecký a nerozumný... a myslím že nevoní ani věřícím. I tak Vám svůj názor řeknu, protože je to otázka dost zásadní. Já už tu hotovou pravdu o „samoorganizaci“ hmoty neznám, ale návrh na vysvětlení mám. (a totéž vysvětlení téměř stejně principiálně vysvětlí i „mého Boha“).

Samoorganizace složité hmoty vypadá složitě proto, že i složitost je „stavem na poslušnosti změn stavů“. Složitost a jednoduchost jsou koncovými „prvky“ téže řady. Složitost se vyvíjí ze stavu jednoduchého. Tak se pustím do povídání o „jednoduchém stavu“. Věřím totiž na princip střídání symetrií s asymetriemi (do nějaké poslušnosti „vybraných“ a realizovaných stavů ze stavů k realizaci nabízených – říkám tomu mantinely vývěru postupového kroku). Věřím, že bez principu – zákonu o střídání symetrií s asymetriemi by tento vesmír neexistoval. Veškerý vývoj všeho v tomto vesmíru je „odkázán“ na platnost tohoto principu. To znamená, že složitě se vyvinulo pod tímto principem z jednoduchého. Jak ? To za chvíli. Já mám a předkládám svou HDV tj. hypotézu kde se domnívám, že i hmota je vesmírem realizována z veličin jiných tj. z veličiny Délka a veličiny Čas. (zkráceně řečeno že hmota je „výrobek“ lokálních křivostí samotného časoprostoru, které na své cestě ke složitosti jsou nejprve jednoduššími útvary-vlnobalíčky „vyrobenými z toho časoprostoru“ (už na to stačí „jen“ tři vlnobalíčky --> elektron, proton, neutron a lze z toho „zesložít“ováváním“ vyrobit celou Mendelejevovu tabulku, celou chemii, celou biologii až k šroubovici DNA....pouze že tří „kousků“ jejich kombinačním zesložít“ováváním a spojováním v multivlnobalíčky. Jak ? no a to je právě to podstatné ... někdo tomu říká samoorganizace ... a já tomu říkám, že změna stavu (nějakého zatraceně primitivního jednoduchého) ve stav jiný (už složitější ... může být i naopak : složitý v jednodušší) se děje právě

podle zákona o střídání symetrií v asymetrii. Lidově a žertovně (ale velmi výstižně) jsem to nazval „principem horkého bramboru“ ... takto : vezměte si brambor a dvě dlaně. Brambor je vložen do jedné dlaně, čili v jedné dlani je „všechno“ a v druhé „nic“.(stav asymetrický, levá strana rovnice se nerovná pravé straně rovnice). Nyní začněte přehazovat brambor z dlaně do dlaně a zvyšujte frekvenci až ... až ad-absurdum. Pak se ptejte : kdeže ten brambor je ? V pravé dlani ? či v levé dlani či uprostřed ? Kdy tu je „rovnováha stavu“ ? kdy bude platit symetrie ? už skoro ano, že, protože skoro $10^{5500} + 1 = 10^{5500}$... ba dokonce tu platí i to, že levá strana $10^{5500} = 10^{5500}$ přestože ten brambor nezmizel, je někde uprostřed, čili ani zde ani tam... Kdyby tohoto principu střídání symetrií nebylo nic by se ve vesmíru nevyvíjelo. Dokonce ani zákony. (!) Tvrdím, tedy jsem přesvědčen, že když vezmete z vesmíru libovolný výsek jeho časoprostoru, že v něm nebude a není symetrie stavů a pokud je pak se to „brzy“ změni na asymetrii. Dostávám se k tomu, že „všeobjímající“ slovíčko samoorganizace hmoty do stavů složitějších je svou podstatou tím střídáním symetrií s asymetriemi. Jak k ní může dojít a dochází ? Už jsem to ve své HDV mnohokrát vysvětloval na mnoha příkladech. Nyní zopakuji ten, že Velký Třesk je právě tím „předělem“ mezi dvěma stavy, stavem předešlým a stavem následným (v tomto výroku je či není už cítit „čas“ ? posloupnost stavů lze jí postavit „bez toku času“ ?) Já se domnívám, že před Třeskem (těsně před Třeskem, což není třesk jakožto výbuch ale jen ona změna stavu) byl stav symetrický tedy časoprostor 3+3dimenzionální byl plochý – nekřivý, totálně euklidovský a proto v něm nebyla hmota (ani pole) ... hmota v té podobě jaká je po Třesku. Tento stav symetrický byl „jednotkový“ (!) interval na dimenzi délkové zvolený MUSEL být přiřazen k intervalu na dimenzi časové tak a tak, aby jejich vzájemný poměr „jednotek“ dával také jedna, a dával nekřivost systému časoprostoru 3+3 D ; čili cééé = 1/1. Po Třesku nastalo „křivení“ časoprostoru (podle už fungujícího Principu vesmíru o střídání symetrií s asymetriemi), tak že nastal poměr intervalů na délkové dimenzi ku intervalu na časové dimenzi jako nejednotkový poměr. To je základem křivení – vlnění čp. A křivení čp vede i k výrobě „vlnobalíčků“ elementů hmotových (elektron, proton, neutron a další, kteréžto vlnobalíčky na Planckových škálách se pak propojují do dalších multivlnobalíčků) ; čili křivení čp vede do posloupnosti o nespočtu křivostí, do útvarů s „lokální křivostí“ = vlnobalíček... a to podle principu střídání symetrií s asymetriemi ... což v „bohaté“ posloupnosti volby možností dává „nespočet možností“ ale... ale objeví se nové pravidlo-zákon o „mantinelech výběru z možných“ ... a jsme u té samoorganizace. Příroda ve stavech už pokročilých, složitých vybírá další postupový krok ke složitější hmotové struktuře „v mantinelech možností“, které počet volby stavů možností omezují. Ano, samoorganizaci ve složité fázi vývoje (ve stopstavu na posloupnosti vývoje) budeme moci porozumět a pochopit a zřejmě i napodobit a ovlivnit když jí poznáme (tu posloupnost) od samého začátku, od Třesku --> jak se ta posloupnost rekrutovala, jak vybírala postupové kroky „zrealizované“ (na vývojové posloupnosti hotové) z kroků nabízených (před každou volbou následného kroku). Totiž ona ta posloupnost vývojové volby systémových složitostních stavů není lineární ani nějaká jednoduše nelineární a není jen „větvením do stromu výběru“ ... Stavů složitých mají, mohou mít „uvnitř“ multishlukou vlnobalíčkovém monobloky neměnné (anebo i proměnné) a mění se jen „povrchové“ tvary multivlnobalíčku... to je ta komplexnost proměňování ... s ohledem na to co už „vygenerováno“ výběrem od Třesku bylo. Já se domnívám, že hledá-li se ona Teorie všeho, a možná zapsaná do jedné rovnice, že tato rovnice bude velmi podobná „posloupnosti“ stavů realizovaných i posloupnosti stavů možných nabízených. Domnívám se, že chemie, která předběhla fyziku v hledání poznání „jádra pudla“ by už mohla napsat dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro všechny chemické reakce kdyby ... kdyby ... a že by i biologie mohla napsat už dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro veškeré biologické pochody kdyby ... kdyby a že by tyto dílčí úseky tj. „kus univerzální rovnice chemické“ a „kus univerzální rovnice biologické“ mohly být těmi „fragmenty „z celé úplné univerzální rovnice“ kdyby... a ta že se bude ztraceně podobat i té povaze a vizi stavby DNA samotné kdyby byla tato rovnice napsána „znakovou řečí“ tak, aby už odbourala tu „rozbíjecí nekompatibilitu“ pro Univerzální rovnici, kdyby... kdyby byla už chemie schopna přepsat svou zápisovou techniku do binární podoby, dtto biologie a to podle toho posledního „kusu univerzální rovnice na úrovni fyziky“ tj. kdyby už konečně se pochopilo, že lze napsat všechny fyzikální interakce do rovnic pouze ze dvou znaků reprezentujících veličiny DELKU a ČAS. Já už jsem tento pokus začal (ikdyž s chybami a nedostatky) : napsal/přepsal jsem drtivou část všech dodnes známých fyzikálních interakcí do dvouznakové (binární) řeči... a tudy bude i cesta k přepsání i všech chemických rovnic-interakcí do takové rovnice která bude mít jen dva znaky (čili pomocí nul a jedniček, nebo těch dimenzí veličin délky a čas) ... a to jde, já to ukázal. To je

zárodek nové cesty nejen k zápisu všeho do jediné rovnice, ale k poznání že všechno je po Třesku vyrobeno jen ze dvou veličin.

Totíž já se domnívám, že i zákony, principy a další „omezení a podmínky pro chování hmoty“ se také rodí-vyvíjí-zjevují-vytvářejí-rodí-nastávají a to od Třesku postupně. Že po Velkém Třesku neexistovaly všechny zákony co je dnes známe ihned, že se i zákony (nejen fyzikální, ale i ty chemické a biologické) vyvíjely a sestavovaly se do posloupnosti **postupně**, že po Třesku například neexistoval zákon o reakci organismu lidského na penicilin, že neexistoval zákon o chování kyselin k zásadám atd. I zákony se vyvíjely a řadili se „v paralelní posloupnosti“ podél posloupnosti, která se vyvíjela pro zesložít'ování hmotových struktur. Samoorganizace není „libovolnou hrou“ přírody nazdařbůh, je velmi, velmi podmíněnou hrou vazeb **už zrealizovaných „stavů“ hmotových z čp...** a stavů „nabízených“ možných

Pokud tu existuje „stav“ nazvaný „artefakt --> veličina Délka a veličina Čas (obě jako *dvě strany jedné mince* jedné jakési před big-bangové Velveličiny a z nich se zrealizuje hmota) a „stav“ nazvaný „zákon-pravidlo“, pak spojením z toho plyne filozoficko-logická rovnice

A(artefakt) krát Z(zákon) = Vesmír. ...

dokonce tato rovnice pojme i možnost úvahy o existenčnu versus neexistenčno a možnost úvahy o Bohu. Řeknu jen poznámku (více jsem o tom už řekl v HDV na mých web stránkách) že i Boha lze kvalifikovat jako „stav“ (vyhovující té rovnici) stav hmotový složitý (živý) i jednoduchý (neživý), tedy stav nehmotový, což je stav „zákona-zákonů“ – výrok „Bůh je zákon...např. zákonem o střídání symetrií s asymetriemi, **Bůh je cokoliv** v tomto vesmíru... extrémně je tedy i „Nic“...nebo „Všechno“. Bůh se rodí v nás (tak jak vesmír v nás lidech vyrábí tu nejsložitější hmotovou strukturu) a jednou bude tak složitý jako super-DNA. **My rodíme toho Boha (v nás) ...**

Evoluce vyrábí "dopředu" mutace, "dozadu" klony

Název:

evoluce vyrábí "dopředu" mutace, "dozadu" klony"

Datum: 11.02.06 12:39

Autor:

Navrátil

Zephir mluví o počáteční fázi vývoje vesmíru kdy dochází k procesu narušování symetrie – můj souhlas. V mých popisech vesmíru to prezentuji téměř shodně, ale jinou (nedokonalou) češtinou jako posloupnost střídání symetrií a asymetrií stavů ve vesmíru od jeho „počátku“, v níž dochází k zesložítování hmotových struktur ... atd. v jiných debatách. Ale souběžně s touto domněnkou zákona o střídání symetrií s asymetriemi dodávám úvahy, že v této posloupnosti se postupové kroky „vybírají“ v mantinelech možností, které jsou omezené, možná řádově hodně. Dále si myslím, že evoluční výběr reálného postupového kroku je sice náhodný, ale pouze v tom „koncovém mantinelovém rozmezí“, (kambrická exploze druhů je období, kdy „na stromu vývoje“ se zrealizovalo hodně paralelních větví, paralelních mantinelových možností, což není proti zákonu výběru a střídání symetrií a v takové změti „svéprávných pokračovatelů“ se později rozhodlo kolik z nich budou klonové a kdo z nich bude jediným pokračovatelem posloupnosti, stromu vývoje) už nelze měnit předchozí vybrané stavy – viz šroubovice DNA. (uměle může-umí z DNA vystříhnout sekvenci pouze člověk, nikoliv příroda). Proto si myslím, že „minulý“ evoluční stav na posloupnosti evoluce v posouzení s budoucími možnými stavy na stromu vývoje se stává „klonem“ z bakterie se už nemůže vyvinout žába a z žáby dnešní se už nemůže vyvinout antilopa ani za 500 milionů let. (!). Takže vývojová posloupnost je něco jako „tok-řeka-strom“ na kterém se mohou paralelně v jisté fázi vývojové urodit „druhy, poddruhy, variantní mutace“ ale nemohou se ze starších stavů „ukončených“ vyvinout duplicitní např. soudobé stavy... na posloupnosti vývoje zůstávají „výrobky“ evoluce pouhými klony. Proč ?, tok-odvíjení času je toho důvodem... atd. jiná diskuse jindy.

Pak je tu pán, přispěvatel, co se nechtěl představit a řekl : „Kdopak ví, co by se dělo, kdyby se nikdo nedíval. Jak víme od Schrödingra,...“ No, to je ono. Díváním se-ohmatáváním měníme situaci pozorovanou. Ale ikdyž se nedíváme tak „se dívá“ příroda „sama na sebe“, tedy ona ohmatává okolí, (lokální stav – díblík je ohmatán jiným lokálním díblíkem a to obojí je ohmatáno globální gravitací atd.)

ohmatává každý každého a tím se mění, tím probíhá ten proces změn symetrií v asymetrii a naopak ... atd.

Král Kojot : určitě by ste sem se nechodil nahlížet, kdyby tu nebylo něco legračního... od fyziků, neb Kojoti tu legraci neumí...

To, že se nedochovalo mnoho fosílií z jednoho období a z druhého dochovalo víc a z jiného žádné, není chyba těch co fosílie zkoumaj ...spíš Boha, co tu nechával halabala důkazy o vývoji.

Název:

ryba je klon, člověk už taky

Datum: 21.02.06 10:47

Autor:

Navrátil

Kdosi řekl tuto větu : Lidé jsou vedlejší produkt vesmíru - dá se to považovat víceméně i za formu určitého "odpadu".

Pokud vesmír produkuje ... tak za produkt je nutno považovat nikoliv stav časoprostoru a jeho změny, ale stav hmoty. Po Velkém Třesu se vyprodukoval vodík. Od té doby se vodík-produkt nemění a vesmír ho už neprodukuje, pouze >používá<. Vesmír co následně produkuje, je nová kombinační složitost hmoty. Vyprodukuje-li kyselinu sírovou (evolučním střídáním symetrií s asymetriemi) na časové škále vývoje, pak už ona kyselina zůstane navěky taková jaká je, tedy s neměnnými vlastnostmi, složením a chováním. Vyprodukuje-li vesmír rybu, pak ta ryba je na vrcholu pyramidy složitosti hmoty v celém vesmíru, v dané době (!) je nejsložitějším prvkem hmotových struktur a ... a dojde dál pak k nové fázi evoluce tj. „neviditelnému“ doteku-procesu kombinování v š e c h do té chvíle navyráběných zákonů a navyráběných hmotových struktur až se potkají takové stavy hmotové a zákonové, že nastane ona změna symetrie (zákon zachování) v asymetrii a „narodí se“ z toho (z minulých produktů a interakčních zákonů) nový stav, nová hmota a nový (další) zákon a nová rovnováha ...ryba přejde v obojživelníka. Ovšem ostatní ryby zůstávají už jako klony dál, bez proměny. Jako vodík zůstává od svého vzniku pouze totožným nezměnitelným prvkem – vodík je navěky klon. Ryba je navěky klon, ale onen výtvar změny asymetrie v symetrii tj. výtvar zesložitování udělal z ryby obojživelníka....ten dál žije ...je na vrcholu pyramidy až přijde další stupeň proměn ...vesmírem nakombinovaných struktur hmotových a zákonových co „se selektují“ v mantinelech možností a vesmír vyrobí další novou kombinaci hmotových struktur, opět složitější a ...a bude jí-produktu opět méně a méně ... staré výtvary zůstanou klonem ... nové jsou stále epitelem na vrcholu stromu a razí si další větvičky.

Takže nesouhlasím s tím, že člověk je „odpad“ vesmíru. Ne, naopak člověk je produkt vesmíru a to právě nejsložitější, je to nejsložitější multikombinační propojení jiných složitých kombinačních struktur hmotových člověk je na vrcholu stavby složité hmoty ... a jednou bude i on klonem, až se dostaví onen čas na novou složitější kombinaci. A protože vždy je té složitější hmotové struktury ve vesmíru méně a méně , tak příští „nadDNA“ bude ještě složitější (těžší než minulá) ale ještě >lehčí sumou< v poměru k 1052 kg veškeré hmoty, možná to bude „zhmotněné vědomí“ ... ? ? ? ...rodící se vševědoucí, sestavující se, konstituující se Bůh ... je v nás, my jsme jeho podnoží, „stavitelem“. (Jeden vodík je lehký = 3 jednotky, ale suma vodíků je 70% vesmírné hmoty. Jedna kyselina sírová je o kousek těžší př. 300 jednotek, ale suma kyselin sírových ve vesmíru už je jen 0,002% . Jedna bílkovina je ještě těžší př. 105 jednotek, ale suma všech bílkovin je už jen 0,000000002% v celém vesmíru. Jedna DNA je ještě těžší kombinační soubor hmotový, ale suma všech DNA ve vesmíru už je jen 0,000000000000000000000000000002% atd. Jedna DNA je „svázaný kombinační blok“ nejtěžší a přitom suma-součet těchto >bloků< je nejmenší ve vesmíru. Jeden vodík je „svázaný kombinační blok“ nejlehčí a přitom suma-součet těchto >bloků< je největší ve vesmíru....proto selekcí darwinovského vývoje bude další „svázaný kombinační blok“ nadDNA či co ještě těžší a bude ho do součtu ztraceno málo, bude vyprodukovan z 6ti miliard lidí jen v jednom lidu...možná vesmír čeká až těch lidí bude „dostatek“ např. 15 miliard a pak nastane ta „mantinelová chvíle“ kdy se zrodí nová nadDNA co spolu s jinými méně složitými komponenty „zrodí – proplete“ nového tvora. My ostatní lidé budeme navěky jen klony...jako ta ryba jím je do dnes.

Název:

Autor:Navrátil

Otazník : Ještě jste nedal na talíř svíčkou a už říkáte, že není dobrá. (říkáte, že vzniklo nedorozumění mezi Vaším názorem a mým a ještě jste svůj názor nedal do placu)

Opiši sem co jsem řekl nedávno :

12-01-06 22:56

Nikdo ještě nezjistil, zda fyzikální konstanty (a parametry) byly „vhozeny“ do vesmíru při jeho zrodu (anebo dokonce o chlup dřív) jak už skoropřesvědčivě, skorobezpochybně o tom píše pan Zoe. Proto budu mít „stejnou pravdu“ /ne-li vyšší/ když se budu domnívat, že fyzikální konstanty nebyly nastaveny na počátku, ale >rodily se postupně< s vývojem vesmíru. Z tohoto navrženého předpokladu plyne chápání antropického principu logičtěji. Na počátku totiž nemohly být zákony „složitě hmoty“ a čekat až se ona dostaví. Tak jak hmota od polévky fotonů postupně zesložit'ovala, tak v ruku v ruce s touto genezí hmoty se rekrutují příslušné zákony a pravidla. V galaxii, kde najdete hvězdu pouze protonovou, nebo heliovou anebo mix s vodíkem a nic víc, tak tato hvězda bude na posloupnosti vývoje až ke dnešnímu stáří taková, že na ní bude panovat pár zákonů vývojově starších plus pár zákonů nových co se ještě urodí v budoucnu té hvězdy a dost. Nikdy tam nevznikne zákon o slučování kyselin se zásadami na sůl. Tato hvězda je v jiné posloupnosti vývoje geneze zesložit'ování hmotových stavů než v jaké posloupnosti je Země. Čili jiné vesmíry s jinými antropickými principy či co – nikoliv. V tomto vesmíru nastávají posloupnosti geneze hmotových struktur. Nespočet posloupností realizovaných výběrem v možnostech mantinelů. Některé posloupnosti končí jistým „nesložitým“ vývojem ve slepé uličce jiné dojdou ve svých posloupnostech kousek dál, vyvine se tam třeba planetární soustava a...a dost. (+pár jednoduchých sloučenin) Takže na počátku platí první zákon pro veškerou hmotu, pak nastupuje zesložit'ování hmotových struktur a k nim „objevování se“ dalších přibývajících zákonů // fyzikové tomu říkají, že od univerzální prasíly se oddělila gravitace, pak se oddělila silná interakce pak se oddělila další atd. – oddělování chápu jako rekrutování nového pravidla-zákonu podle potřeby k „vyrobené“ sestavě kombinace hmotových struktur vzájemně i s časoprostorem atd.//. Prvních pár zákonů zřejmě platí na téměř všechny složité hmotostuktury. Ovšem tak jak nastává zesložit'ování struktur, tak „se rodí nová pravidla“ a to selektivně. Na hvězdě, kde není uran se pravidlo o radioaktivitě neprojeví, pravidlo se n e o b j e v í a tedy tam „platit ani nebude“, tato hvězda (i posloupnost) je už mimo genezi (antropicky) na hlavním stromě vývoje. Na Zemi zřejmě jsme ve vývoji složitých struktur nejdále. Všude ve vesmíru je hmota méně složitá (jsme sami, jsme středem vesmíru nikoliv geometricky ale ve „výrobě složitých struktur“ – člověka s rozumem a tak jejich posloupnosti končí ve slepých ramenech na slepých vývojových větvích. Tak jak ryba na Zemi vývojově byla v určité historickou dobu na vrcholu, tak potom zůstala na slepé větvi a už nikdy „ze současné ryby“ se nemůže vyvinout savec a člověk. Tak to platí i pro různá seskupení hmoty ve vesmíru. Pokud jsou hvězdami pouze s atomy či pár molekul, platí na ně (pro ně) jen určitý počet k tomu „zrodících se zákonů“ , ale neplatí pro ně „složitější zákony“ při existenci složité hmoty. Není-li na hvězdě bílkovina, nemohou se tam projevat ani zákony pro chování makromolekul (což je organická chemie) Na hvězdě neutronové prostě organická chemie neplatí (přestože bude stará 14,24 miliard let jako my), neb ona je v posloupnosti vývoje na slepé větvi a už nikdy se na takové neutronové hvězdě život nezrodí ; ona nikdy neprojde vývojem k fázi bílkovin a života – ona je „jiný vesmír“ tedy nikoliv, ona je >v našem vesmíru< na jiné realizované posloupnosti..., a těch je zatraceně mnoho. To je ten antropický princip, že jen jedna posloupnost, jen jedna větev může vést k živé hmotě a k člověku postupným „vznikáním složitých kombinačních struktur hmotových i zákonových k tomu souběžně. Ostatní větve končí ve slepých uličkách s jednodušší formou svého vývoje zesložit'ování hmotových struktur a tedy i s vývojem posloupnosti zákonů sprážených a spolunabalených. Jinde ve vesmíru může SETI nalézt jen méně vyvinuté „vesmíry“ tedy nikoliv vesmíry, ale jiné větve, jiné realizované posloupnosti zesložit'ování hmoty v tomto vesmíru. Prostě neé všude dojde k totožnému zesložitění ani v různých

historických časech jako ryba zůstala dál už jen klonem a už nemůže být na vrcholu epitelu vývoje. Anebo. Pokud na jiné sluneční soustavě, ne jiné, ale stejné jako naše, vývojové realizované posloupnosti (použitých konstant v nabídnutých mantinelech) povede vývoj skorostejným způsobem výběru zesložít'ování hmotových struktur a tedy podobně tam vývoj dojde >k rybě<, tak ryba tam také dál třeba povede geneticky k savcům ale sama může projít jinou podružnou slepou větví než na Zemi a tak „tamní ryba“ se na „tamní slepé větví“ může vyvinout v něco ještě o kousek složitějšího co se zde na Zemi nerealizovalo. Ale vývoj ryby v savce se někde zastaví (zde se nezastavil) tím se podobné vývojové posloupnosti jen málo liší. To pak můžeme v SETI nalézt ve vesmíru „nějaké známky života“ a přesto ty známky zůstanou už zakonzervovány jen jako známky, budou jen a pouze známkami a nebudou důkazem vyvinutí se až k člověku. Zda nakonec naše posloupnost s životem, člověkem a duchem člověka také skončí „jako slepá vývojová větev“, to nevím, možná pak jinde, kde vývoj jiných větví byl „sekundární“ se vegetativně vyvine v něco složitějšího než jsme my, ale to už po zániku lidí zjišťovat nebudeme.

12.03.2005
